

Ordene „en Gang for alle“. Med denne Bemærkning og idet man strøg Ordet „aarligt“ lod man Bevillingen blive staaende — jeg tror nok, jeg ved første Behandling gik ud fra, at man havde strøget hele Bevillingen, men det var en Hukommelsesfejl. Efter denne saa klare Udtalelse, der desuden blev stærkt pointeret ved den mundtlig Forhandling i Salen, kunde Udenrigsministeren ikke være i mindste Tvivl om, at et nyt Forslag om Bevilling til Fredsbureauet var i bestemt Strid med de Forudsætninger, under hvilke Flertallet i Fjor lod Bevillingen passere. Jeg tror ogsaa, at Ministeren meget godt har forstaaet og vidst dette, thi paa Forslaget til Finansloven i Aar fandtes der ikke noget Forslag om Bevilling til Fredsbureauet i Bern, det er først kommet ind ved en Skrivelse fra Ministeren af 9. December, og deri udtales det til min store Forundring, at Landstinget i Fjor ændrede Teksten for at tilkendegive, at det ikke vilde binde sig til en aarlig, stadig tilbagevendende, Bevilling til dette Bureau. Men der staa jo noget ganske andet, der staa, at man overhovedet ikke vil have den mere. Saaledes er Forholdet, og som det staa i Ministerens Skrivelse, er Forholdet altsaa ikke, idet man tværtimod tilkendegav med al mulig Tydelighed og Bestemthed, at man ikke oftere vilde give denne Bevilling. Naar den højtærede Minister nu ikke har indskrænket sig til at opstille et Forslag om 500 Kr. til Fredsbureauet, men har formuleret det saaledes, at det skulde være som første Del af et 3-aarigt Bidrag, saa har Ministeren jo forklaret det saaledes, at det skulde være en Imødekommen mod Landstingets Flertals Standpunkt, man vilde ikke have den for bestandig, det skulde man have sagt i Fjor, men, forudsatte Ministeren, man vilde nok have den for 3 Aar. Det er altsaa en fuldstændig Misforstaaelse af de i Fjor stedfundne Forhandlinger. Imidlertid har Flertallet, som enhver kan sige sig selv, ikke fundet det forsvarligt eller passende at stille Forslag om, at denne Post paa 500 Kr. skulde udgaa, naar man ikke havde andre Poster, man vilde foreslaa Forandring i, idet man selvfølgelig ikke kunde tænke paa at ville gøre det til et Stridspunkt mellem Tingene, dertil er det virkelig alt for ubetydeligt i sig selv. Derfor har Flertallet sluttet sig til den Betragtning, at man skulde lade dette passere. Men jeg gør opmærksom paa, at det netop kun er under dette Hensyn til det andet Ting og Finanslovbehandlingen i det

hele, under Hensyn til, at man ikke vil skabe Konflikt paa et saa underordnet Punkt, at man gaar ind paa det til Trods for den Form, Bevillingen har faaet, at det er første Del af en 3-aarig Bevilling. Jeg gør altsaa udtrykkeligt paa Flertallets Vegne opmærksom paa, at man ikke ved i Aar at tage det Standpunkt, man tager, vil i nogen som helst Maade føle sig bunden til at stemme for Bevillingen ved en anden Lejlighed. Jeg vil endogsaa sige, at man fremdeles bestemt fastholder sin Modstand mod at yde den og kun under de særegne Omstændigheder, som her foreligge, vil gaa ind derpaa.

Paa Trafikministerens Budget er der opstillet 5.200 Kr., som efter Forklaringen i en Skrivelse fra den ærede Minister skulde bruges til at ansætte en Auditor for, der skal optage Forhør og tilvejebringe Oplysninger, som man nu ikke saa let kan skaffe sig fra Jernbane-Administrationens Side, i alt Fald ikke i nogenlunde ensartet Skikkelse. Dette Forslag er vedtaget af Folketinget, og der er heller ikke i dette Tings Finansudvalg rejst den mindste Indsigelse derimod. Man finder den Betragtning, Trafikministeren har gjort gældende, aldeles rigtig og gaar gerne med til at bevilge Beløbet. Kun skal jeg tillade mig at henstille, om den ærede Minister ikke kunde finde en bedre Betegnelse for den Person, han saaledes vil ansætte, end Betegnelsen „Auditor“. Er det Meningen, at den Mand, der saaledes skal ansættes, skal gaa frem paa samme Maade som Auditøren i Militæretaten; er det overhovedet militær Ret, som nu skal indføres i Statsbanernes Administration? Man kender her til Lands kun den ene Art Auditører, som er de militære Auditører. Naar man derfor nævner Ordet Auditor, saa forstaaer man derved en Embedsmand i Militæretaten. Men herefter, hvis en saadan Mand bliver udnævnt med denne Titel, vil man være i Tvivl om, hvad det er for en Auditor. Er det en Jernbaneauditor eller er det en militær Auditor? Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt at komme ind paa at anvende en saadan Betegnelse i disse Forhold. Kunde den ærede Minister ikke hellere bruge Udtrykket Politiasistent eller saadan noget? Det er dog egentlig det, den paagældende nærmest vilde være.

I øvrigt henleder jeg Opmærksomheden paa de andre Bemærkninger i Betænkningen, og navnlig skal jeg tillade mig at nævne lige overfor den ærede Finansminister, at Flertallet meget ønsker, at en Over-